

35 AASTAT DOTSENT HARRY MAURINGU LAHKUMISEST

Harry Muring (6.09.1914–25.11.1985) lõpetas Tartu Ülikooli Põllumajandusteaduskonna 1939. aastal õpetatud agronoomina ning asus tööle assistendina samas teaduskonnas. Pärast magistrieksamite sooritamist ja magistritöö koostamist omistati 1942. aastal talle agronoomiateaduse magistrikraad.

Aastatel 1942–1944 oli Harry Muring Vasula Kodumajanduskooli juhataja. 1944. aastal asus ta tööle Tartu Riikliku Ülikooli Põllumajandusteaduskonnas assistendina, hiljem töötas samas teaduskonnas veisekasvatuse ja hobusekasvatuse kateedri vanemõpetajana.

Eesti Põllumajanduse Akadeemia moodustamisel 1951. aastal asus Harry Muring tööle vanemõpetajana EPA Zootehnikateaduskonna eriloomakasvatuse kateedris (juhataja dots C. Ruus) ja töötas nimetatud ametikohal 1958. aastani. 1958. aastal valiti ta dotsendi kts ning 1959. aastal dotsendiks.

Harry Muring õpetas algul lambakasvatust, hiljem põllumajandusloomade söötmist ja aretust, hobuse- ning veisekasvatust. Ta on avaldanud töid peamiselt hobusekasvatuse alal, kuid ka veise-, sea- ja karusloomakasvatustes, samuti põllumajandusloomade söötmisest.

1957. aastal kaitses ta põllumajandusteaduste kandidaadikraadi teemal "Hobuste kasutamine töödel ja sobiv põllumajandusliku hobuse tüüp Eesti NSV-s".

Harry Muring osales mitme põllumajandusloomade pidamisega ja aretusega seotu käsiraamatu/õpiku koostamisel. Õpikus "Loomakasvatuse alused" kirjutas ta peatükid: põllumajandusloomade kehaehitus ning hobusekasvatus.

Tema hing kuulus hobusekasvatusele, uurimistööle ja õpetamisele. 1960. aastal oli ta käsiraamatu "Hobuste pidamine ja kasutamine" kaasautor, 1982. aastal ilmus tema sulest õpik "Hobusekasvatus ja ratsasport".

Harry Muring oli ASPS-i aktiivne liige.

Mäletan Harry Muringut kui soliidset ja sõbralikku kolleegi, kes pidas lugu heast huumorist ning seltskonnauiritustel võttis alati laulu üles. Siiani on meeles tema soov, kui olime põllumajandusloomade aretuse kateedri kolleegidega EPA bussiga tagasiteel Väike-Maarja kolhoosist Tartusse, et me seltskonnas ei unustaks laulu üles võtta...

Harry Muringu õppejõutete lõpetati varem, kui ta ise oleks seda soovinud... Läks mööda paar aastat, ja me saatsime ta ära lõplikult...

Anne Lüpsik

Harry Muringu õpilane ja hilisem kolleeg